

I. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13

II. 4, 9, 14, 15, 16

vse prepisano

F. TUŠEK / I
CVETKOVC /

Iz pesmarice + PISMO
JANOMORICA

Franca Tuška
igra - Cvettkovca

I.
registrirano
Andrej

X

1. Pesem vol kovarča.

1

Če mi kerri dobro plača,
 Tam zaprjem vol kovarča,
 Taz vol njegga dosti vreden,
 Čim je kakki voglen.

Tripevek k vsaki katici:

Kuje, kuje: bum, bum, bom,
 Kuje, kuje: pil ga bom!
 Dhar mu vsak dan v mošnjo gre,
 Tje lahko, trocko-če.

2

Če ma povsem licu saje,
 Istere meče na vse kuje!
 Ten dar ženkam je lublan,
 Če tam to povedat smen!

3

Či meč brez njegga nem're biti,
 No gospod se kam rozi,
 Nova meti ga orač,
 Vsaki mešter, - še koparč.

4

Da bi pel vol vsega dela,
 Ke bi pesem kovarča mela,
 Le kovarč, ti glas nali,
 Kolko moreš, kolko pij!

5

Se si k ognju ročico nesi,
 Lurč pa si na klin obesi;
 Kola boš moko čelo mel,
 Te se ga napij vesel!

6

Tebe na resolnem sveti,
 Voben človek nisame kleti,
 Ti naslušaš, kar poješ,
 Zato kuoti piti smeš.

7

Ti kovač, kak ti je oljago,
 Poknaš delo, posnaš blago,
 Lomno roval se vmiti vlag,
 Kak boš sel v nebeški raj!
 Kuje, kuje

2

Pesem od pintara
 1: sodarja!

1

Globo 'ma brajole 'no gorice,
 Polne kleti 'no pivnice:
 Isti pintara 'ma roval
 'No je olober vinski brat.
 Odpuvek:

Pintari vam te podgonce v roke

Skladvom klepete, kraj rovalo
 'dm bo,
 Vpritleti, v šlampeti, to je
 lep glas.
 V kleti v pivnici le skrbite nas.

2

Globo nam črček začne peti,
 Ino grodek že zoreti;
 Kinta pintar časa spat,
 'No den 'ma ropotaj!

3

Mvino hrastje vn podira,
 Da se sketna vsa sekina,
 Z lesčja dela si vbrvi,
 Zoga, speha na vro mvi.

4

Od vroine skoro zeva,
 Pred kak kaj se v pučel vlepa,
 Tak nabija, kak kovač,
 Da 'ma mhalo subih klav.

5

Dogor pintarom je mojster,
 Ino vbrvngate prav vjo ter;
 Vrovojed pa klin robij,
 V skitvan speh pa z verse vlij!

6

Kmet je robl, gola, pindar muhi,
Rad mu plača, kaj zasluži;
Gola je vino, če je almar,
Če je bogat, gospodari!

7

Gola je pindar, tam je vino,
Za gospoda za vbožino;
Vagabond pa za tebe kmeti,
Ki ga hodiš lizati v klet.

Lina diva v peč na meč,
No se kuha mastno pleč,
Ti pa odeniš klanj v klanjir,
Kuh, klobaso al' pa sir.

9.

Pindar pride ti prebatast,
Lubih pučlov xamnakat;
Ti pa kmet, ovek kaj imas,
Rad mejašom piti vlas.

10

Pindar spleh 'ma piti dosti,
Je ob pustli al' pa v postki;
V tujolom leti gleda v vroč,
Črva skup mu vleče kroč.

11

Boj nam idaj prav mrtovčije
Vobresen prav veliko grozovje;
Če bi pindar delo 'mel,
Kmet pa stotnjake si štel.

3. Pesem šoštarjeva ⁵

X

1

Zdaj šoštar kopita - denite iz roke,
No vadignite ruha; kak jelen,
Od vošč mestnje - zapleti z elima,
Nič hudega reči - o vas ne pustim.

2

Ti lahko zadigujete smolnati nos,
Ker vete, kaj človek nomre bič, bos,
Tam snegino sever - denarje vodi,
Ki v zaplečjak goni - vse boste ljubi.

3

Boj oča je strasil vse boste ljubi,
Dacrevlji so obragi - smo krivi svini,
Zdaj z bitrom si vsaki obutej črni,
Kak da bi več svinje ne imeli moisti.

4

Zdaj šoštar nakupi si dosti ščetin,
Telo no podpstate; vse dela na telin,
Na kol'nah 'ma hampro. na stolci
pa rič,
Če stane, goli ide si drete voščik.

5

Ta šoštar ma ^{tudi} šve jezoni muk
Če prosim ga šivat - je slepino gluh,
Gola palec iz starega čravlja gleda,
Če pride, da nekaj - za silo stori.

6
On pravi: Tri kredri se dolga muslim,
Le kupi si rajši prav svetli čagrin.
Vapiravim ti lepo spiacastlo poto,
Gda muzikr čuješ, se pleše somno.

7
Ja lahko so svostari svoje glave,
Da njih'va meštija naj boje zdalej gre
Kajr toži je zraslo, najraj se on je
Vb. tiša premuža mu biti ne sme.

8
Da jaz bi bil ovesek al' desek lež star,
Bi svostar šel biti pa olungo nipekar;
Tem več ma na rokah, na prostih moli,
Šitroje se prime ga mlada ogleke.

9
Kaj jaz sem od rošme meštije zapet,
Al' svostar nibeškar za zlo neborcet;
Gola vasino mene potelical bo Bog,
Vsem bodo potegnoli črevlje iz nog.

4. Tišlarjeva (mizarjeva)

1
Jaz čam tišlarom zapeti,
Kboga stvar je on na sveti,
Lujke, čijte, kak živi,
Kantua lud zapostony ne je!

+

2
Vilam tak, vda sem ves vroči,
Je po dnevi al' po noči,
Če kraj spoti al' areči,
Tišlar lahko vkup skeli.

3
Kujtro že pred dnevom žaga,
Bibi s postelje pomagol;
Moram se zdišat kelin
Pred kak hato gor zbudim.

4
Mene ženske vade majo,
Dosti dela meni dajo,
Če prekroček firtof je,
Vrt zibko meti če.

5
Če se ženita olva mlada,
Starneset bi že mela radele;
Pravita, maj oledom tak,
Da ju ne bi slisal vsake!

6
Mize, stole no omare
Delam nove, kelim stare;
Kmet si stavi novi hram,
Če pol leta delam tam.

7
Če kdo vmerja, gre mu tuga,
Dolli oči ne trela olunga,
Je mu lepi kriz skobstan,
Da se z njim sprana kristjan.

8

Vsega o čela nemirem šteti,
 Še bi sto jih znal nareti;
 Bi vam tu predolgo štel,
 Raj malib bom gladek vzel.

X³

5. Pesem od pokrivača.

1

Kaj koli sem pesmi popera na glas,
 Poslušajte mene in meštre vestias!
 Pokrivači so jaki-poštemi ljudje,
 Al' ti so bedolaki, ki smerjajo nje.

2

Pokrivača zdaj vsaki le treba naj bo,
 Pa kocko prenese na strehi nevolj!
 Solnce ga peče, ne slamo jezū,
 So lalé sprtnete, pa ruš ne drži.

3

Tam vidom jaz pravim, da streha
 drži,
 Žganico novino pripravite si vi!
 Gospodinja napeče prar idosti
 pogac,
 Najrajši tarabi-le vsak pokrivač.

4

Če toga ne olate, kar v pesmi stoji,
 Ljubo vam streha-vode ne drži;
 Krake no ovjse-do enfolo nje,
 Va ras boke teklo-po hramicelo.

5

Ča slamo in rable on jako kivi,
 Pa slabo mu b'na-vroke prileti,
 Na lestvini spodaj gleda ga dra,
 Pa nemolta gozvit, ponce sta se šla.

6

Zdaj vrt je ročja-mumloti krez to,
 Dže, celo nam malo-gnes pokrivača,
 Ti misliš, kaj to ti je kriv pokrivač,
 Do ne daš mi vint, ne tuhi pogac.

7

Čem boljji je strošek, tog streha drži,
 No snega in deža-ničla kor ne pusti,
 Tarable priverane-ke latam močno,
 No gozvice luknje ragino le so.

8

Pokrivačom le olajte pravico krez to,
 Ki streho vam lepo napravili so,
 Ne treba nositi na hišo kunic,
 Kaj biš bi teklo vam ol iz pronic.

9

Mi najslabšo tuoli-tak vmanje ljudi,
Kaj gredo jim streha-dol s hramu visi;
Z enim rolovje-so stopali dol,
Kaj oleš jim preteče na kamene dol.

10

Pokrivacem pravica; kde se jim knati,
Tam streha na hrami-le nič ne olvi;
Čeravno je plača-so grobe roke,
Na čisto rovo kvir-karavo nolite.

11

Pokrivacem le rasti postreže zdaj vi,
To gostem naj slama na streho leti;
Pa bode potolija; Tam skorv ves hram,
No p laču si vzeti, ne bode ga sram.

12

Pokrivaci ne bote-tedaj hudi na me,
Za vas sem jaz quča; saj čuti zokaj ste;
Le tako se vam streže; tak slama
vaj xlovi jo spetne; zganice ga ni.

6. Pesem ovl meštrov.

1

Dragi kristjani; gda rač nemo peti,
Tse prst premislimo; kak je na sveti,
Za eno je dobro; za eno pa ne,
Posebno pa meštri-kaj v fari jih

2

Zdajni čas mešter-je vloga sivota,
Bibli si tišlar; sabol al pa švitar!
Dela meštijo-al v seni sedi,
Skoro enako-se den mu plati.

3

Delo dobi se-že v vrakoj vesnici,
Ponexi malo gda-so na peščici;
Pri enem zgolovi-pa k obzgermu gre,
Ovl ponex pa nič-ni nič ne pore.

4

Tišlara vrati se mori po leti,
Tošlara v zimni; kaj v tisti si sveti,
Tišlara, vrati se v zimni boji,
Da njemu notri-ves hram zokradi.

5

Venaj pogledjmo-se tuoli h kolari,
On ki se voza bo; gda? de-že stari;
Vaj se le vraki-meštijo ni,
Pa de bolj veda; kraj mešter tupa.

Zlaj pa se eno zidarom zapojmo,
če jih tudi svadimo; nič se ne bojmo;
V leti se vsaki spetentovj. molsti,
Do rimu pa pišek pri neki tišti!

7

Zlaj pa zidari-ovl vzemte kalobučke,
Reče besedo, gola-greste po gumčke,
Zvaljono čubli št. čuško črevo,
Do xmi redilo čuš mojo kelo!

8.

Kak si saloba vprosi le v posti
Kajti tě nemre glodati tak kovti;
Kotki pri niči prav mirno seči,
Kiselo repr. na kaj tak olbi.

9.

Kak mešter pa naj se korouč zahvali,
Kaj si učen bo star ali mladi;
Prer njega delat mu nije mogoč,
Da ovl mu napravi potrebno pomoč.

10

Ljudje si golčijo, kaj peno ga nega,
Da nitaj človaka, on olasti ma vraga;
Kroz hleden sploh gloda, kaj neka dobi,
Medelr po pije, ola komaj stoji.

11

Hodino te čuvári, tem malo postojno,
Vuglejmo pravda, no malo zapojno!
Zlaj čimni, z rokomni si služi svoj truh,
Zmlim je blaten, je moteer al ruh,

12

Do leti, gola čruga meštije ga nega,
To stvolčen upot, se po vesi razlega,
Vuglejmo ga mlatca, na šestni stoji,
Ruh stok medoči, kaj slabo čivi.

13.

Le tipi vse voljno prigubi muj mlatca,
Če ravno si stoki ni čim kak škratca,
Zima bo prišla, boš v tišti sedel,
Gola truh ga nede, te boš si zapel!

14

Do leti se vsaki kmot mlatca upotuje,
Vuglejte po rimu, gda on se gostuje,
Če blivati se k liši, skoz čeno gladi,
„Zi z loči ga nese, ola truh ni ni!“

15

Zlaj živnaki si čimom golčijo,
Do častiki tě si ne truh čelijo,
Kroz bo priša obrableni čes,
Kaj temeti novili ok truh nimo nas.

16

Kmeti prav dobro po rimu živijo,
Kmetar po širje sploh bolni čelijo,
Da se jih truh mošna, kaj da jim je,
Dobro ma beštije, po kladi ga čes.

17

Zlaj ma olokotamo ni toto pesem,
Ni ne konerte, kaj to je vse resen,
Ter ko čivi se pravski vsoto zloaj,
Boljših le vičaki, bug se nam olaj.

7 Mlinari.

1
Oj mlinari, kaj tam jaz norega vem,
Da vsakemu vendar povedati ne smem;
Birokli, da jaz sem kak mlinarski brat
Je li me podolili, da mlinoski sem tak.

Dripevek:

Kelko to, kelko to, vsakemu pol
Vsakemu mlinarju bode naj ljubej.

2
Kmet lajto pripelje no zaklov pun voz,
Da mlinar ga vodi pol leta za nos;
Obeča, da mela bo še za pet dni,
Kaj rajši kmet mlinarju vino plati.

3
Kmet klapca al' dekle pošilja tja v mlin;
Brez kupa! se brega! "Ti laščjivi sin!"
"Če telko si storo mi vina popil,
Kak z mojim mletjem boš si rode razlil."

4
Vse nič ne pomaga - če idem jaz sam,
Pa vidim, da z akle puvitane imam;
Na vsakem mi voglu prodigana visi,
No misli kak mrabelj po krti beži.

5
Kaj godi ma mlinar pri hrani ljudi,
Kak merico jemle - no z meloj tevohi;
Zato pa kda lajto oljnu pripelam,
Se derom no kumem, da trese se hrana.

6
Da resen se mlinarom večkrat zgodi,
Da roki no ribe pverhajo vti,
Da prej mi naj mušter besedo pove,
Da rinja nesnaga mi pol ne poje.

7
Uboji ti mlinar, kak tebi stariš,
Se vselej poščenja prehitvo anebiš;
Ker tak ti sponaša; mu pluni v zobe,
Kaj čimle si kupi - al' celo nej je. -

8
Kaj mlinovra spravoj rokoj bom pokrtil
Ker vem, da glez vina pri vas bom dobil,
Če ker voh pravi, tak livec al' tak,
Mu roč te, naj v muce kopirice gre spat.

9
Le vina nalocite - za olbro volo,
Se voda v om goni tam mlinoski kolo;
Kolo vas zgnitčava, pred lučmi čim,
Sam baje, kaj vidi, ogbeli ste vti.

10
Le nič ne zametite zolaj vete kak je,
Kak smešni na svetli soznani ludoje
Kak mlinara svetlo jaz Bogi pustim,
Tudi vi bote nesli v meber na mlin.

8. Mesar.

X 8

Mestrija tvoja, o mesar,
Je stara kakor svet,
Iz kuma joj ne bo nikdar,
Do najpovnejših let.

Bog Adami je rebro vzal,
Kda je najlepše spal,
I kolik pa Eno oživel
Mu njo ea čeno dal.

Al' ti mesar pa koles tak,
Da več ne oživi,
Oči tvoj' god noža teče trak
I no čela splar krvi.

Či Abel ovčar je klal,
Či moči bil mesar,
I gorečem ognju jo zezgal
Iakrat v najboljši dar.

Kajn Abela je z obrogom vbil,
Iz morski bil mesar,
Če ti bi z črvov' tak storil,
Pi ne bi šlo ka dmar.

Ker pa živina je ka to,
Drugace nem re hit,
Da nadi jemo vsi meso,
I no vsaki nad je rib.

* nepon gube 2 kitici v eno celoto.

4

Zato mesar le brusi nož,
Pa vsi meso vliši,
I vendar spleh 'maš včepi groš,
Iam drugim pa ga ni.

Mesar je skoro vsak debel,
Da 'ma po dve brade;
Da samo nebi tak klo-klet,
No zganjali vse vragé!

Ljudi golfati dobro veš,
Iz kharantas kake ljud;
I osjimi z dolgo palco greš,
Či dober al' hud.

Od tebe ljudi dost živi,
Da le bi d'namni bli,
Drugace nam krompir vliši,
I no repa - postne dni.

9. Pesem volaidarov.

Veliki del se tuda med namni,
I povsolič novi hranii;
I pivnice 'no kleti,
I pecnice 'no peci.

2

To vrost' kroša, Bog nas vari,
Kaj potvūjo zidari;
Kaj pa nje vse mora bit',
Čem stoj pesmij nazglasit!

3

Kmet jim mora kelati bika,
Dom pa suhi krmhekēmika;
Tele, procente al' pivson
Mora bit' za novi hram.

4

Žlico, kladivo ino lato,
Tūče si zidar na kroto;
Tavco meče olo polodne,
Ligla pa se s latanēne.

5

Vino ali pa žganica,
No orehova skor' tica;
To za južno mora bit',
Vračo je zidar ne sit.

6

Šteti morajo jim drugi,
Tajno plač' v široki tugi,
Če poride kakih sort,
Če se dere: "nesi morh!"

7

Le k potrebi som on ide,
Čele vire vum ne poride;
Potlej pa si fajfr pše,
Gor na rušk po malem gre.

8

Eno se bi rad porecla,¹⁰
Kia sem novno včeraj zvedla;
Kako se zime on boji,
Kak mu sneg po volini.

9

Tajmi se pičenka skriva,
Glazek molokoda nalijs,
Prigovor mu **hak** veli:
"Suha guška mu olisi."

10

Da zidava to ne čmeja,
Taj ima bolj suha plēja;
Tajmi skusi vn radosk,
Tiri olesetolomstai post.

11

Ža pečjoj no uploh v kobači,
Vloža se mu xlo giboči;
V koledar vsak ovan gledi;
Kde si sveti Turij ti!

12

Le ne bojte se zidari,
Tajnik toč je še po' fari,
Tam se olelo čata vas,
Taj je to vesel glas.

13

Da zidarov ne bi 'meli,
Tē po luknjah bi ziveli,
Bog te zivi o zidar,
Tij' no jej' no služi ol' nar!

10. Vinicar

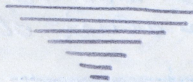
1
Kak zmehen je moj stori,
v kateriga sem govoril,
Da Bogi venclar čas no hvalo dam,
Ker me je poslaval v ti vinčarski stan.

2
Njeg že gre z gore,
Le vinjake v roke,
Reči tvoj je luštna, zakritnem juhe!
Da le ne pijesal si svoje roke!

3
Kola pride prva kup,
vam delo gre od roke,
Le motiko na ramo in hvalno na kup,
no nekaj si vzemi na se sebyj otroke!

4
Kola pride druga kup,
vi treba novm otrok,
Le sumi pometni no luštni ludje,
Kaj ne bi poteli v goricah mladoje.

5
Kola pride tima mraz,
kam bi se sklonil jaz?
Košarico si spletam za pečjoj seotim,
na včasih se kterga zovra vstrelim.

11. Jesern od kmeta.

1
Lomni sem se oženja,
Kao nevolu k sebi spleja,
Oj jax vlogi kmet,
Kaj si hočem zovaj kačes?"

2
Vjetro stane kak v majulja,
Tm ne rupa brez košulja,
Oj jax vlogi kmet,
Kaj si hočem zovaj kačes?"

3
Dol počepne na rogeja,
No me pita: kaj tvoj jeja,
Oj jax vlogi kmet,
Kaj si hočem zovaj kačes?"

4
Štiri vure čez poldne je,
Testi kuhja se za svinje,
Oj jax vlogi kmet,
Kaj si hočem zovaj kačes!"

5
Kmet v kradne no gre v klet,
Vino toči v vsakihni črepi,
Oj jax vlogi kmet,
Kaj si hočem zovaj kačes?"

6
Temi pravi: kaj ma samra?
Kako leto dete in muma!
Oj jax vlogi kmet,
Kaj si hočem zovaj kačes?"

7

Ker žena blado nosi,
Tista moči krulha prosi,
Oj ti blagi kmet,
Kaj si luče on raček?

12. Kmetič, le pojdi sejat!

11

1

Izleuba si ti pomlad,
Kak si vesela!
Dijica vsake zó
I koraj bo pela;
Iva je lukovica,
Ki nas bo belicala;
Kmetič le pojdi orat,
Lentka sejat!

2

Škorjancček pa prileti,
Izolske ravnine,
Iva nas gor budi;
Dajte na njive!
Škorjancček se gor spusti,
Vsem pa razvrgoli;
Kmetič le pojdi orat,
Lentka sejat!

3

Prišel bo sveti Vá,
Črešnje xerijo,

Fantje na travniku,
Drele kosijo,
Iva že vsokó koso,
Kaj si nabrusil bo,
Kjutró pa, ko je svit,
Grejo kosit.

4

Drepelicka se oglasí,
v pšenički rumenj,
Dekleta pa gor budi
Kjutró v travni,
Kjutró pa, ko je svet,
Prišlo jih je deset,
Mele so vse orpe,
Začnejo žet.

5

Prišel bo svet Mihol,
v naše gorice,
Kovadje mo prešali,
Pili mo vince,
Prišel bo svet Martin,
Z mošta postal je vin,
Zagnol ga bo Martin
Kaj ga bom pil!

13. Kmetička.

1

O poglejte vi ljudje,
 Kak na sveti zblaj nam gre?
 Klujolo se nam približuje,
 Kakša srota prevzela je,
 Kmetička olekla, tmečki fant,
 Novi zblaj gospodski grant.

2

Kakor novi se gospod,
 Tak kak hlapci za svoj pot,
 Novi romnice visoke,
 Tiste turnoiste klobuki,
 'ro te kape čitnate
 Nojjo črne kmetovske.

3

Ein klobuk razpaga mi,
 Duge sorte ga obobi.
 Lad, obobi ga kaké dobe,
 Kak so liste sive gobe,
 Ki po trati rasejo
 Kjer se ovce pasejo.

4

Mače nosjo kašmeraste,
 Lajbiče vse zametaste,
 Šark'ga sukna pa jopiče,
 Ki kermajjo, kak se kličo,
 Po šest najinški ga ovi,
 Torni on se nasmeji.

5

Fantje v cerkev pridejo
 Tun z čepov jim glečajo,
 Velke fajfe no melirni
 Tak kakte krasem tam voliri,
 Butkvice, ne vidijo tam,
 Paterništra ga je sram.

6

Kmetič lepo prosim te,
 Oblej pomirno novi se
 Pluh'no brana 'no motika,
 Zbra kmeti najbolj ditka,
 Puško vžiri tja na stran,
 Laj si ne deželski bran.